

VÝROČNÁ SPRÁVA
ZA AKADEMICKÝ
ROK 2018/2019

KOLÉGIUM

ANTONA NEUWIRTHA

OBSAH

Úvodník	3
Posolstvo	4
Prvá desaťročnica, prvá veľká oslava. Aká bola?	5
Študenti Kolégia Antona Neuwirtha v akademickom roku 2018/2019	6
Vybudovali sme vlastný štát so všetkým, čo k tomu patrí	10
Bolo nám ctou a radosťou	11
Skúsenosť v Kolégiu určuje smer v živote mladých	12
Hrdá mama: Pridaná hodnota v Kolégiu pre naše deti	13
Stážistky Svoradovského programu	14
Dať kúsok seba	15
Akademický tím	16
Čo sa v KAN 10 zmenilo vo vnútri akademického piliera?	17
Organizačný tím	18
Ako som viedla boj s riaditeľkou Kolégia	20
Hľadáme odpovede vo veľkých príbehoch	22
Akadémia veľkých diel nám ukazuje, že od stredoškolákov môžeme chcieť viac	23
Metod (ale nie ten)	24
Dynamika, interakcia, život	26
Správna rada	27
Nazdávaš sa, že tvoj život bez Kolégia by bol iný?	28
Komunita absolventov Kolégia žije	30
Čo ešte zamestnávalo naše ruky?	31
Kolégium Garden Party je pre mňa akciou roka	33
Čo si treba prečítať z Kolégiovskej knižnice?	34
Financovanie	35
Vďaka vám	40
Prečo podporujem(e) Kolégium?	43
Dovolili ste nám zakúsiť nepominuteľnosť	45
Je niečo, čo si uvedomuješ až na konci, no počas akademického roka si to až tak nevnímal?	46
Čo si na Kolégiu najviac vážiš?	47
Textová príloha: Dnešná univerzita má za cieľ spraviť z ľudí expertov. Čo by na to povedal Newman?	48
Prečo sa absolvent Kolégia, právnik, stal horolezcom?	50

ÚVODNÍK

Desať rokov nie je ani veľa, ani málo. Je to tak akurát. Cítim, že niečo sa naplnilo, že prvotná fáza budovania základov je za nami a môžeme ťahať múry do výšky. Možno aj preto prišiel čas na nový veľký projekt a na rozmýšľanie nad ďalšími. Bol to ďalší požehnaný a výnimočný rok. Zo všetkého sa mi s desiatym ročníkom Kolégia najviac spájajú tri veci:

1. Oslavy KAN narodenín v Moyzesovej sieni v centre Bratislavy, ktoré tak bravúrne zastrešila Soňa Leitnerová (vtedy ešte Matiová), boli vrcholom celého roka. Pre mňa to bol nezabudnuteľne príjemný, naplnený a charizmatický večer, plný oslavy Božej dobroty a slávy. Veľké povzbudenie do ďalších desiatich rokov.
2. Nápad sprístupniť kolégiovský štýl učenia stredoškólakom z celého Slovenska sa dost rýchlo stával realitou – v rukách nadšených a profesionálnych nových členov KAN tímu pod vedením Mirky Durankovej. Nikdy nezabudnem na tie prvé tréningy učiteľov Akadémie veľkých diel. Pri ich spätných väzbách sa mi leskli oči. Vo vzduchu bolo cítiť, že sa rodí niečo nové, veľké a krásne...
3. V máji nás navštívil môj oxfordský školiteľ, svetová špička v právnej filozofii, prof. John Finnis. Bolo pre mňa dojemné vidieť v kolégiovskej knižnici fyzicky prítomného človeka, ktorého myšlienky v nej už desať rokov rezonujú.

Ďakujem za každého jedného donora, študenta, kolegu, za každý seminár, každé obrátenie, vzťahy, protivenstvá a množstvo malých veľkých zázrakov... Veľa sme dostali, veľa sa od nás bude čakať.

Nech je aj táto výročná správa povzbudením a oslavou Autora všetkých dobrých diel.

S vďakou,

Martin Luterán
rektor Kolégia Antona Neuwirtha

POSOLSTVO

KOLÉGIUM ANTONA NEUWIRTHA je vzdelávacia inštitúcia, ktorá organizuje programy pre študentov vysokých a stredných škôl a mladých profesionálov s cieľom poskytnúť im všestranný rozvoj osobnosti.

Vlajkovým programom Kolégia je dvojročný program internátneho typu pre študentov vysokých škôl. Mladí vďaka nemu získavajú priestor i čas na osobnostný rozvoj, venujú sa štúdiu, žijú v komunite ďalších talentovaných mladých ľudí.

Systém vzdelávania v Kolégiu kladie do svojho centra samotného študenta, jednotlivca. Dôležitou skutočnosťou je, že sa študujú originálne diela od významných mysliteľov prevažne európskej histórie. Študenti sa spoločne stretávajú na seminároch vedených akademikmi a na tutoriáloch, kde si v malých skupinkách (3 študenti + 1 akademik) prehľbujú svoje poznanie, narážajú na námietky svojich spolužiakov, učia sa dis-

kutovať. Neoddeliteľnou súčasťou štúdia v Kolégiu je aj písanie akademických argumentačných esejí. Kurzy, ktoré študenti Kolégia počas dvoch rokov absolvujú, sú: morálna filozofia, politická filozofia, metafyzika, kresťanstvo a kultúra, umenie, slovenská história 19. a 20. storočia, teológia.

Študenti pravidelne stretávajú aj inšpirujúce osobnosti zo sveta politiky, podnikania, tretieho sektora, zdravotníctva, školstva, náboženstva a iných oblastí, vďaka čomu získavajú kultúrno-spoločensko-politický prehľad. Absolvujú aj tréningy jemných zručností, sebaorganizovania a manažmentu, finančnej gramotnosti alebo aj mentálneho „well-beingu“. Zúčastnia sa na duchovných obnovách a majú tiež priestor na osobný duchovný rast. A to všetko sa odohráva v spoločenstve ďalších mladých ľudí, akademikov aj mentorov.

VÍZIA POSLANIE

Víziou Kolégia Antona Neuwirtha sú stovky mužov a žien pôsobiacich v rôznych oblastiach verejného života na Slovensku a v Európe, ktorí budú svojim zdravým rozumom a cnostným životom vydávať svedectvo Pravde, Dobru a Kráse.

Poslaním Kolégia Antona Neuwirtha je formovať mysle a charaktery mladých ľudí systematickým vzdelávaním o kresťanskom kultúrnom dedičstve a jeho vplyve na európsku civilizáciu.

PRVÁ DESAŤROČNICA, PRVÁ VEĽKÁ OSLAVA. AKÁ BOLA?

Oslava 10. výročia založenia Kolégia Antona Neuwirtha sa konala 16. februára 2019. Bola to v prvom rade oslava dobrého Božieho diela, cez ktoré prúdili do našich životov dobro, pravda a krása. A tak sme sa aj snažili tento náš spoločný deň osláviť dobre, pravdivo a krásne. Koľko ľudí, toľko dojmov, no jedno snáď bolo spoločné – veľká vďaka v prvom rade Pánu Bohu, potom učiteľom, kňazom, podporovateľom, spolupracovníkom a, samozrejme, študentom. Títo všetci sú členmi jednej veľkej rodiny. Rodiny, ktorá pocítila zodpovednosť za celú našu krajinu i za celý svet.

O 10 rokoch Kolégia by sa dal snáď napísať už aj celkom hrubý román, samozrejme so všetkými peripetiami, zápletkami, tajomstvami, pádmi a víťazstvami. Mnohí by vedeli hovoriť... A tak sme počas večera oslavy narodenín aspoň niektorých aj hovoriť nechali. Začínali sme jedným veľkým snom na malej lavičke... Martin rozprával o jednom konkrétnom dni a najmä o jednej konkrétnej myšlienke, ktorá – ako všetci spolu s ním dúfame – nepochádzala len z jeho hlavy. Namiesto chronológie sme však ďalej pokračovali blokmi, ktoré prezentovali hodnoty, na ktorých Kolégium stojí. Dobro víťazí, pravda oslobodzuje, krása priťahuje... Vždy sme si spomenuli na tých, ktorí tieto hodnoty skutočne žili a sú našou inšpiráciou. Prehovorili teda aj Anton Neuwirth, Ladislav Záborský, Silvester Krčméry, Michael Novak a mnohí ďalší, na ktorých ramenách stojíme. Hovorí sa, že strom poznáš po ovocí, a tak aj my sme sa pozreli na mozaiku príbehov, projektov a aktivít, ktorými dnes žijú absolventi Kolégia. Tá mozaika bola rozsiahla, pestrá a najmä do seba zapadala. Dúfame, že táto krásna mozaika bude spolu s nami ďalej rásť. Bohu vďaka za prvých 10 rokov. Pomaly teda vstupujeme do puberty, tak nám Pán Boh pomáhaj.

*Slavomír Zrebný
absolvent 2. ročníka
režisér oslavy 10. narodenín*

ŠTUDENTI KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

PRVÁCI

Lucia Duřová
(Košice)
Právo, Univerzita
Komenského

Júlia Froncová
(Bratislava)
Informatika, Univerzita
Komenského

Alžbeta Hortová
(Jastrabá)
Liečebná pedagogika,
Univerzita Komenského

František Kochjar
(Košice)
Aplikovaná informatika,
Univerzita Komenského

Laura Kuniaková
(Bratislava)
Biológia, Univerzita
Komenského

Barbora Ondříková
(Košice)
Psychológia, Univerzita
Komenského

Ján Pastorek
(Rozhanovce)
Aplikovaná informatika,
Univerzita Komenského

Tímea Perignéthová
(Kežmarok)
Prekladateľstvo
a tlmočníctvo anglického
a talianskeho jazyka,
Univerzita Komenského

Ján Šudák

(Košice)

Podniková ekonomika
a manažment,
Masarykova univerzita

Marek Turza

(Bratislava)

Teoretická informatika,
Univerzita Komenského

Miloš Uriga

(Sečovská Polianka)

Informatika, Slovenská
technická univerzita

Mária Viglašová

(Chlebnice)

Medzinárodné vzťahy,
Kings College London
(absolvované bakalárske
štúdium)

JEDNOROČNÝ SPOJENÝ PROGRAM

Sára Dobrovodská

(Malacky)

Absolvované Gymnázium
Matky Alexie

Katarína Dudová

(Babie)

Globálne zdravotníctvo
a sociálna medicína,
Kings College London
(absolvované bakalárske
štúdium)

Lenka Hencelová

(Kežmarok)

Všeobecné lekárstvo,
Univerzita Komenského

Kristína Hlinová
(Liptovský Hrádok)
Obecná teória a dejiny
umenia a kultúry,
Ostravská univerzita

Viliam Ostatník
(Bratislava)
Interdisciplinárne
politické vedy, Bolonská
univerzita

Matej Rafael Riško
(Ľubotice)
Absolvované Gymnázium
sv. Moniky

Mária Siváňová
(Spišské Podhradie)
Absolvované Gymnázium
sv. Františka Assiského

Andrej Sňahničan
(Žilina)
Informatika, Masarykova
univerzita (prerušené
bakalárske štúdium)

+ Michal Stach
(Prešov)
Absolvované Gymnázium
sv. Moniky

DRUHÁCI

Filip Bednár

(Prešov)

Žurnalistika, Univerzita
Komenského (prerušené
štúdium)

Slavomír Gregorík

(Levoča)

Európske štúdiá,
Univerzita Komenského

Matúš Hagara

(Diviaky nad Nitricou)

Matematika, Univerzita
Komenského

Katarína Hozlárová

(Nové Zámky)

Kresťanská filozofia,
Trnavská univerzita

Samuel Michalec

(Čigef)

Chémia, medicínska
chémia a chemické
materiály, Slovenská
technická univerzita
(absolvované bakalárske
štúdium)

Juraj Petrovič

(Nitra)

Základy kresťanskej
filozofie a katolíckej
teológie, Trnavská
univerzita (absolvované
bakalárske štúdium)

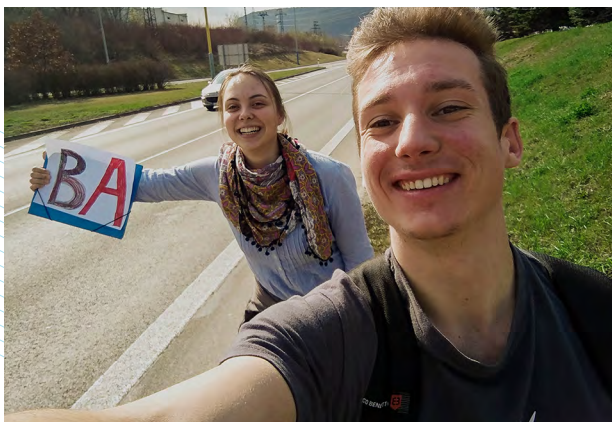
Kristína Vargová

(Veľký Šariš)

Dejiny a teória umenia,
Trnavská univerzita

VYBUDOVALI SME VLASTNÝ ŠTÁT SO VŠETKÝM, ČO K TOMU PATRÍ

Spolu s dvadsaťjeden novými študentmi začalo Kolégium v tomto akademickom roku spoluprácu s pátrom Pavlom Solčánym SJ, ako aj s novým akademikom Branislavom Kuljovským. V dôsledku rozbiehania Akadémie veľkých diel, nového diela Kolégia, sa vymenila aj osoba na poste riaditeľky Kolégia.

Študenti kurzu *Politickej filozofie* sa zapojili do experimentu budovania vlastného štátu Caritapolis a kurzom *Umenia* nás previedli rôzni hostia – odborníci z oblasti architektúry, hudby, filmu a ďalších.

Duchovný pilier sa Kolégium snažilo posilniť pravidelnými rannými modlitbami študentov s členom tímu. Zaujímavou novinkou bolo aj obmedzenie dostupnosti Wi-Fi vo večerných hodinách a počas noci. Jednoroční študenti mali možnosť v pondelok ráno navštevovať tréningy pilatesu, ostatní študenti zvykli vo štvrtok športovať formou hry frisbee, tancom či prechádzkou. Počas roka v kaštieli pribudla nová umývačka a práčka. Pri príležitosti 10. výročia Kolégia bol v kaštieli

umiestnený donor-memoriál a nová rozmernejšia mapa absolventov.

Do pamäti Kolégia sa nepochybne zapísala vzácna návšteva Johna Finnisa, ale aj výnimočné kolokviá s Marekom Vagovičom, šéfdirigentom Slovenskej filharmónie Jamesom Juddom či prevratná vikendovka o komunikácii kresťana na verejnosti s Milenou Dudášovou.

Alžbeta Hortová
študentka 10. ročníka

BOLO NÁM CŤOU A RADOSŤOU

V dňoch 26. 4. – 3. 5. 2019 prijal pozvanie na návštevu Slovenska pre Kolégium mimoriadne vzácny hosť. Mentor a školiteľ dizertačnej práce rektora Kolégia Martina Luterána z Oxfordskej univerzity, svetovo významný filozof, profesor John Finnis pricestoval po mnohých rokoch, aby uviedol do života slovenský preklad jeho azda najznámejšieho diela „Prirodzený zákon a prirodzené práva“ a zúčastnil sa na diskusiách na Bratislavských Hanusových dňoch.

Diskusie na BHD, na ktorých Finnis debatoval, boli podľa odoziev mnohých účastníkov to najlepšie, čo festival ponúkol. Systematická, poctivá filozofia a argumenty, celoživotný záujem o poznanie a pochopenie, triezva nádej a motivácia pracovať – to všetko odovzdával Finnis poslucháčom. Priniesol so sebou ducha Západnej civilizácie a atmosféru Anglicka.

Profesor Finnis sa stihol stretnúť aj so študentmi Kolégia na špeciálnom kolokviu. Bola to unikátna, živá a inšpiratívna interakcia. Nie každý deň sa v Kolégiu podarí mať seminár s oxfordským profesorom, svetoznáмым filozofom a pravým anglickým gentlemanom. Skutočne formačný zážitok.

Pre mňa však k osobne najsilnejším zážitkom patrilo stretnutie s pánom profesorom v o niečo komornejšej atmosfére – v bývalom byte Jána Čarnogurského, kde Finnis prednášal budúcim politikom, vedcom a pedagógom. V konverzácii sa stretli J. Finnis, M. Luterán, F. Mikloško, V. Palko a J. Čarnogurský. Bolo to ako cestovanie v čase, no témy sa týkali súčasnej a azda trochu i budúcej spoločenskej situácie v Európe a na svete.

Úžasná sila. Gentleman, filozof. Rarita. Bolo nám cťou a radosťou.

*Viliam Ostatník
absolvent 10. ročníka*

SKÚSENOSŤ V KOLÉGIU URČUJE SMER V ŽIVOTE MLADÝCH

Snažím sa živiť vzťahy s mladými, ktorých som stretol na svojej životnej ceste. Zaujímam sa, akým smerom sa ich životný príbeh uberá. Teší ma, koľkí spomedzi nich sa rozhodli pre štúdium v Kolégiu Antona Neuwirtha.

Podnikol som zopár návštev k známym chalanom v Kolégiu. Viacerí z nich majú v mojom srdci miesto aj po mnohých rokoch. V Kolégiu našli naplnenie svojich túžob. Niektorí si tam našli aj priateľky, a dokonca manželky. Začínam si všímať, že na Slovensku sa rodí skupina mladých kresťanských intelektuálov, ktorí sú veľmi sympatickí.

Postupne sledujem ich odhodlanie a stále väčšiu angažovanosť vo verejnom a politickom priestore. Stále viac mladých veriacich zvažuje, ako a kedy do svojho životného príbehu vtesnať skúsenosť Kolégia. Ona mení a udáva nový smer v ich životoch. Vyrastá nám tu nová generácia mladých, ktorí sú stále viac významní a začínajú ovplyvňovať naše kresťanské uvažovanie.

Som veľmi šťastný a zároveň hrdý, že som aj ja súčasťou vášho príbehu. Aj ja som mohol určitý čas kráčať spolu s vami po vašej ceste ešte pred vstupom do Kolégia. Vďaka Peťo, František, Aďo, Janči, Juraj, Jožko a mnohí ďalší. Je mi ctou, že kráčame naďalej spoločne. Som veľmi rád, že Kolégium vás sprevádza a pomáha vám pri vašom osobnostnom raste. Kolégium Antona Neuwirtha je Boží projekt!

*Don Ján Holubčík SDB
predseda DOMKA, združenia saleziánskej
mládeže, a riaditeľ festivalu Lumen*

HRDÁ MAMA: PRIDANÁ HODNOTA V KOLÉGIU PRE NAŠE DETI

„Pravda oslobodzuje, dobro víťazí, krása priťahuje!“

No a môj syn, absolvent Kolégia, je po roku hodnotného štúdia a práce na sebe tiež pravdivý, dobrý a vnútorne krásny (úsmev). V Kolégiu sa naučil aj sebadisciplínu a osvojil si návyky, ktoré mu pomáhajú žiť plnohodnotný život. Využíva správne čas na modlitbu, vzťahy, vzdelávanie, prácu a nezabúda ani na zdravý oddych.

Ja, ako jeho hrdá mamina, ale vnímam ešte jednu nesmiernu hodnotu, ktorú po intenzívnom roku prežitom v spoločnosti múdrych pedagógov a skutočných mladých priateľov v Kolégiu aplikuje vo svojom správaní – milosrdenstvo. Lebo nielen láska, viera, nádej, spravodlivosť, múdrosť, ale najmä milosrdenstvo je Božia hodnota, ktorá motivuje a podporuje človeka. V prostredí Kolégia sa milosrdenstvo uplatňuje napríklad v podobe efektívnej komunikácie a aktívneho počúvania, slušnej a úctivej argumentácie podloženej poznatkami. Miesto tu má aj zmysel pre humor na odľahčenie i úprimný záujem o spolužiaka a otázka: „Ako sa cítiš?“

A tak som veľmi vďačná Kolégiu, že formuje z mladých ľudí intelektuálov, nezanedbávajúc ani duchovný a ľudský rozmer ich osobnosti. Mladých ľudí, ktorí obstoja v skúškach tohto sveta a prinesú sebe, svojim blízkym a našej krajine pridanú hodnotu.

Ďakujem za vašu prácu v Kolégiu a želám dlhovekosť.

*Janka Šňahničanová
mama študenta*

STÁŽISTKY SVORADOVSKÉHO PROGRAMU

Anna Lacková

koordinátorka pre podujatia

Kristína Tomeková

koordinátorka pre akademický pilier

Mária Gačková (Švedová)

koordinátorka pre podujatia

Silvia Jamrichová

koordinátorka pre Akadémiu veľkých diel

Kristína Kružicová

koordinátorka pre komunikáciu

Marianna Jarina

koordinátorka pre akademický pilier

Monika Kmeťová

koordinátorka pre stredoškolské projekty

DAŤ KÚSOK SEBA

Začiatok mojej stáže nebol ľahký. Musela som prekonávať ten pocit, ktorý je absolventom dôverne známy. V mojej izbe býva niekto iný, na chodbách stretávam cudzích ľudí. Je to môj domov a zároveň už nie je. Túžba byť spolutvorcom diela Kolégia bola však silnejšia, a tak ma našťastie tieto myšlienky neodradili od prvotného plánu tráviť v Kolégiu čo najviac času.

Za tie najkrajšie momenty zo všetkých považujem práve tie chvíle, keď som musela zo seba vychádzať. Vtedy, keď som nevládala, no i napriek tomu som si našla chvíľu na rozhovor v čarovnom ivanskom kaštieli so študentmi, s ktorými sme sa navzájom povzbudzovali. Bola som súčasťou a zároveň som mohla slúžiť.

Snažila som sa do stáže vložiť kúsok seba. Nechcela som zostať len pri svojich úlohách a povinných víkendovkách. Moja úloha stážistky pre podujatia sa tak stala službou, pri ktorej som sa učila vychádzať zo seba a vnímať potreby druhých. Túžila som, aby moja služba prispela k dobrému dielu a tak premenila dielo i mňa samotnú.

Som veľmi vďačná, že cudzí ľudia na chodbách Kolégia už mi nie sú cudzí, ale že sa stali mojimi priateľmi. Teším sa, že dielo rastie a každou jednou službou či skutkom nadobúda stále väčšiu hodnotu. Kolégium je tvorené nami a ja už teraz môžem žasnúť nad tým, ako môžeme spoločne pretvárať svet na lepší.

Anna Lacková
absolventka a stážistka

AKADEMICKÝ TÍM

Martin Luterán

Branislav Kuljovský

Michal Považan

Matúš Sitár

ČO SA V KAN 10 ZMENILO VO VNÚTRI AKADEMICKÉHO PILIERA?

Najväčšími zmenami v akademickom roku 2018/2019 prešiel kurz *Politickej filozofie*. Namiesto chronologického postupu si študenti najprv na prvých troch seminároch prečítali knihu *Why Liberalism Failed* od Patricka Deneena, ktorá ukazuje zlyhanie liberalizmu v súčasnosti vo viacerých oblastiach verejného života. Následne si študenti vytypovali rozličné oblasti, ktoré vyplynuli z čítania, pripravili si o nich filozofické aj praktické texty, a na záver sformulovali – na základe prečítaného a prediskutovaného – ústavu Caritapolisu, ideálneho spoločenského poriadku.

Zmenami si prešiel aj kurz *Umenia*. V spolupráci s Akadémiou veľkých diel aj s externými spolupracovníkmi študenti spoznávali klasické aj moderné literárne (Božská komédia, Básnik a žena, Drak sa vracia), filmové (Sedem samurajov, Prezident), výtvarné (Rafaelova Aténska škola, van Goghov Rozsievач pri západe slnka, Chagallovo Biele ukrižovanie), architektonické (gotické katedrály a minimalistická architektúra) a hudobné diela (Bachova Omša h mol, Schneiderov Jednotný katolícky spevník, Cagove 4'33").

Matúš Sitár
akademik

ORGANIZAČNÝ TÍM

**Soňa Leitnerová
(Matiová)**
riaditeľka Kolégia
Antona Neuwirtha

Michal Čop
manažér
stredoškolských
kolégií a konzultant
pre metodiku
v Akadémii veľkých diel

Terézia Ligačová
manažérka kancelárie
a študijného oddelenia

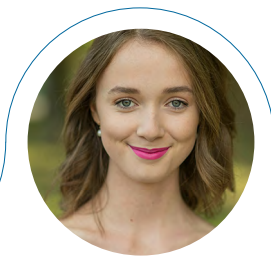
Jakub Pajan
manažér
pre marketing
a komunikáciu

**Laura Morjaková
(Senderáková)**
manažérka
pre dobročinnosť

**Miroslava
Duranková**
riaditeľka Akadémie
veľkých diel

Nikola Gajdošová
administratívna
podpora v Akadémii
veľkých diel

**Lucia Froncová
(Hrabovcová)**
manažérka
pre marketing
a komunikáciu
v Akadémii veľkých diel

Dušan Jurčo
metodik v Akadémii
veľkých diel

Lucia Krčméryová
metodička v Akadémii
veľkých diel

Róbert Toth
IT podpora v Akadémii
veľkých diel

AKO SOM VIEDLA BOJ S RIADITEĽKOU KOLÉGIA

„Znie to dobre, aj v podpise v päte e-mailu to vyzerá dobre. Ale v skutočnosti je to strašne veľa práce a zodpovednosti,“ povedala som svojej priateľke, keď sa potešila, že som sa v Kolégiu stala riaditeľkou. A veru, prvý rok riadiťovania vôbec nebol ľahký. Pri spätnom pohľade mi prichádzajú na um tri oblasti dôvodov, pre ktoré sa mi ten rok vôbec nezdal ľahký.

Po prvé, ľudia, ktorí boli mojimi priateľmi alebo kolegami, sa odrazu stali tými, za ktorých prácu zodpovedám. Požehnaní sme v Kolégiu tým, že v tíme, no aj medzi stážistami sú naozaj zanietení, šikovní ľudia. Bolo však pre mňa namáhavé sa zrazu prepnúť do roly riaditeľky voči svojim doteraz-kamarátkam.

Po druhé, všetci sme si takí blízki, že sa mi ťažko hľadala rovnováha medzi láskavosťou a vyžadovaním. Kolégium nechce byť korporát, kde sa vás nikto na nič nepýta. Nechce byť ani zaspatá neziskovka, kde sa uchlácholíme tým, že my predsa robíme dobrú vec a na výkonoch nezáleží. Pochopiť aj vyžadovať zároveň a oboje v správnej miere – tomu sa hádam ešte dlho budem učiť.

Po tretie, som žena a to trochu komplikuje situáciu. Robiť závažné rozhodnutia a niesť za ne dôsledky, ktoré sú niekedy pre iných nepríjemné (aj keď spravodlivé alebo z dlhodobého hľadiska dobré), mi dalo poriadne zabráť. Keď sme riešili situáciu so študentmi, ktorí nedodržali pravidlá a mali byť preto vylúčení, keď sa na nás zniesla absolventská spŕška kritiky pre pozvánky na podujatie v Kolégiu, keď sme trvali na tom, že v noci vypnutý internet v Kolégiu má svoje opodstatnenie... Neboli to veci, ktoré som pri odchode z práce vedela zaklapnúť spolu s počítačom. V mojej ženskej duši naďalej žili. Tak často som pochybovala o sebe, o nás, o našich rozhodnutiach, o ich dobrom ovocí!

A niekde uprostred toho celého som sa bola lyžovať a zlomila si nohu. 4 týždne som cez okno nášho bytu v Bratislave z gauča s vyloženými nohami pozerala na pomalinky padajúci sneh. Ticho, samota, biela krajina, ortéza, barly, odkázanosť na pomoc iných ľudí. Počítač na kolenách a home office par excellence.

Počas tohto mesiaca nezmizli ťažkosti, s ktorými som sa v úlohe riaditeľky borila. To vôbec. Tento mesiac nemohúcnosti a tichého, osamoteného premýšľania ma však naučil jednu dôležitú vec: Pán Boh nakoniec všetko opraví.

Pochopila som, že mojou úlohou je predovšetkým naplno využiť všetky svoje skúsenosti, talenty a úsudok na to, aby veci fungovali. Aby sme mali spravenú potrebnú prácu, aby sme sa dobre rozhodovali, aby mladí ľudia mohli v Kolégiu študovať, formovať sa a rásť. Urobiť všetko, čo je v mojich silách, a pre ostatné sa netrápiť. Aj keď sa niečo nedá alebo pochybím – sme predsa ľudia.

Páči sa mi, ako hovorí žalmista: „Pán za mňa dielo dokončí.“ Kolégium je predsa Božie dielo a my v organizačnom tíme sme *len* (alebo *až*) nástrojmi na jeho zveľaďovanie v rukách Tvorcu.

*Soňa Leitnerová (Matiiová)
absolventka 5. ročníka
a riaditeľka Kolégia Antona Neuwirtha*

HĽADÁME ODPOVEDE VO VEĽKÝCH PRÍBEHOCH

Snívame o Slovensku plnom charakterných mladých ľudí túžiacich po múdrosti a kráse. Pravej múdrosti, ktorá nie je o počte zapamätateľných informácií, ale o múdrosti, ktorá prináša jasné uvažovanie a svetlo do každej životnej situácie. Múdrosti, ktorá priťahuje a prináša pokoj. Snívame o kráse charakteru človeka, lebo to je krása hodná úcty. Krása myšlienok a slov, z ktorých vznikajú príbehy. Nielen príbehy veľkých autorov, ale aj tie naše vlastné, každodenné.

Tento náš sen je podložený skúsenosťou so stovkami stredoškóľakov, s ktorými sme mali možnosť pracovať a diskutovať v rámci diel Kolégia: či už na Letnej univerzite, esejistickej súťaži Sofia, ako aj v stredoškolských kolégiách. Títo mladí nám ukázali, že vedia, chcú a priam túžia po hĺbke prežívania, po múdrych myšlienkach, ktoré nezapadnú prachom, a sú stále aktuálne, že sú hladní po otázke „prečo“ a ochotní hľadať odpovede vo veľkých knihách a príbehoch, ktoré formovali Európu a aj našu kultúru.

V akademickom roku 2018/2019 v Kolégiu rástlo nové dielo – Akadémia veľkých diel –, ktorá od septembra 2019 spustila svoju pôsobnosť na 20 školách v rôznych častiach Slovenska. Do spolupráce sme pozvali stredoškolských učiteľov, ktorých sme vyškolili a ktorí na základe nami vytvorenej metodiky moderujú diskusie so svojimi študentmi. A tak sa raz do týždňa už 186 študentov ponára do krásy a múdrosti veľkých diel.

Tešíme sa na to, ako bude tento príbeh pokračovať. Už teraz koná veľké diela v živote mladých a aj v našich.

*Miroslava Duranková
absolventka 2. ročníka a riaditeľka
Akadémie veľkých diel*

AKADÉMIA VEĽKÝCH DIEL NÁM UKAZUJE, ŽE OD STREDOŠKOLÁKOV MÔŽEME CHCIEŤ VIAC

Od septembra 2019 navštevuje Akadémiu viac ako 180 stredoškolákov na rôznych školách na celom Slovensku. Študenti sa vo svojom voľnom čase v priebehu roka stretnú 25-krát a diskutujú o dielach veľkých autorov, ktoré si predtým prečítali, vypočuli alebo pozreli v online knižnici Akadémie. V nej totiž nájdú samotné diela, otázky na prípravu na stretnutie so spolužiakmi, a tiež aj doplnkové materiály. Diela sú rôznorodé: aj literárne, aj filmové, ale aj výtvarné či hudobné – študenti sa vďaka pestrosti učia sústrediť sa na všetliaké žánre, objavujú príbehy napríklad v tvorbe Hitchcocka, ale aj Vivaldiho. Úlohou učiteľa v Akadémii nie je študentom vykladať učivo. Naopak, jeho úlohou je moderovať diskusiu študentov, pričom na pomoc má prepracovanú metodiku. Zároveň všetci zapojení učitelia prešli tréningom moderátorov a počas celého roka ich sprevádzajú mentori z nášho tímu. Podľa ich slov Akadémia funguje obojsmerne – čerpajú z nej jednak študenti, a jednak aj oni sami pre ich životy. Hovorí, že Akadémia veľkých diel prispieva k ich profesionálnemu rozvoju. Ich svedectvá nás motivujú posúvať hranice našich očakávaní a program ďalej odvážne rozvíjať.

*Lucia Froncová (Hrabovcová)
absolventka 3. ročníka
a manažérka pre marketing a komunikáciu
v Akadémii veľkých diel*

METOD (ALE NIE TEN)

Takto pred rokom za mnou prišiel Martin Luterán a pozval ma do nového diela Kolégia – do Akadémie veľkých diel. Vtedy to bolo ešte dielo bez mena a loga a so zbierajúcim sa tímom. Martin ma nalákal na spoluprácu s Mirkou a ďalšími obľúbencami z môjho ročníka, keď som v Kolégiu študovala, a tiež na prácu na tomto diele. Ale popravde, spočiatku som si nevedela predstaviť, čo presne idem robiť.

Martin totiž moju prácu pre Akadémiu popísal nasledovne: budeš v metodickom tíme, ktorý sa zaoberá vytváraním metodík pre učiteľov podľa jednotnej metodológie. Bola som zmätená a chvíľu mi trvalo zorientovať sa v tom, čo myslí. Zžila so som sa preto aspoň s tým, že sa moja pozícia môže volať Metod, a to nezní úplne hrozne.

Dnes už sme Metodi viacerí a napriek občasným kreatívnym nezhodám máme dobrú predstavu o tom, čo Martin myslel. Pokúsim sa to trochu vysvetliť aj vám. Cieľom Akadémie je poskytnúť kvalitné vzdelanie, o aké sa usilujeme v Kolégiu, ďalším študentom po celom Slovensku. Cieľovou skupinou sú študenti stredných škôl. A aby mali príležitosť dostať sa k tomuto typu vzdelania kdekoľvek na Slovensku, nielen na stredoškolských kolégiách na východe Slovenska, prizvali sme do spolupráce učiteľov zo stredných škôl. Táto spolupráca ale otvorila jednu veľkú otázku: Ako sprostredkujeme študentom zážitok zo vzdelávania, aké robíme v Kolégiu, bez toho, aby ich učili ľudia, ktorí Kolégium dôverne akademicky poznajú?

Práve toto Martin myslel pod úlohou metodického tímu. A my sme teda študovali knihy o metódach vedenia hodiny, zapísali veľa strán poznámok z množstva seminárov, ktoré sme chodili pozorovať, hľadali sme, ktoré typy otázok najlepšie otvárajú diskusiu, a ktoré aktivity sú nápomocné, aby sa študent ponoril do diela. To všetko preto, aby sme pre učiteľov čo najlepšie spísali metódy toho, ako viesť kolégiovský seminár.

Jedným z výsledkov našej práce je metodická príručka. V nej sa dozviete, čo znamená vytvárať pavučinu, ako ostať v záhradke alebo ako nebyť učiteľom-slnkom. Odporúčam ju, je to fascinujúce čítanie a má pekný obal.

Okrem príručky sme ale metodológiu kolégiovského učenia potrebovali pretaviť do návodov ku konkrétnym seminárom. Pre väčšinu učiteľov je tento spôsob učenia nový. Chceli sme ich preto vybaviť pomôckou, ktorá ich prevedie novým dielom a ktorá im ponúkne otázky do diskusie. Vďaka nej sa tak budú cítiť sebaisto pri vedení seminára o Aristotelovej Etike Nikomachovej, Shakespearovom Macbethovi, Stravinského Svätení jari či Hitchcockovom Okne do dvora. Vytvorili sme 25 návodov – metodík ku seminárom z výtvarného umenia, hudby, literatúry, filmu a filozofie. Dnes už vieme, že semináre Akadémie majú vlastnú podobu, mierne odlišnú od seminárov Kolégia. Využívajú totiž iné diela a žánre. Cieľ však majú spoločný: viesť mladých ľudí k poctivému uvažovaniu nad dobrom, pravdou a krásou.

*Lucia Krčméryová
absolventka 5. ročníka a koordinátorka
metodického tímu Akadémie veľkých diel*

DYNAMIKA, INTERAKCIA, ŽIVOT

Je mnoho dôvodov, pre ktoré som sa rozhodol bez váhania vstúpiť do projektu Akadémie veľkých diel. Jeden z nich je rešpekt a uznanie, ktorý mám voči Kolégiu pre ich misiu. Potom je tu láska k hodnotám, ktoré s Kolégiom zdieľame a pre ktoré sa neváhame namáhať, aj keď možno na iných „koncoch vinice“, obrovská potreba formácie mladých ľudí, za ňou stojaca túžba zveľaďovať našu krajinu a mnoho ďalších.

Ak mám vydať osobné svedectvo o skúsenosti s Akadémiou, musím najprv odhaliť inú kľúčovú motiváciu. S veľkým zaľúbením počúvam ľudí. Vo chvíľach, keď zo svojich myšlienok utvárajú slová, keď na povrch vyvierajú poklady srdca, sa zároveň zjavuje to, kým sú. Domnievam sa, že je to vo svojej podstate radosť z prítomnosti a jedinečnosti človeka. Takýchto momentov mi Akadémia ponúka priehŕšťami.

V tichosti sa napríklad radujem, keď sa po dlhých minútach odhodlávania osmelí o 5 rokov mladšia terciánka oponovať maturantke a tá ju v múdrosti srdca rýchlosťou blesku „nesfúkne“. Radujem sa, keď po týždňoch začínajú v diskusiách padať fasády a vytrácajú sa pózy, lebo ich jednoducho netreba. V tomto význame ma veľmi teší dívať sa nielen na to, kým moji študenti sú, ale aj tým, kým sa stávajú, môžu stať a čo všetko sa na tejto ceste môžu naučiť v Akadémii. A to už je dynamika, pohyb, interakcia, život.

Takže som vďačný za to, že vďaka Akadémií môžem nielen efektívnejšie pracovať na svojom povolaní, ale že mi táto práca prináša veľa radosti zo života.

*Štefan Murárik
stredoškolský pedagóg, spolupracujúci učiteľ
Akadémie veľkých diel*

SPRÁVNNA RADA

Martin Luterán

Daniela Horváthová

Martin Kolesár

Mária Leitnerová

Pavol Poláček

Michal Považan

Ján Tkáč

Lucia Zimenová

NAZDÁVAŠ SA, ŽE TVOJ ŽIVOT BEZ KOLÉGIA BY BOL INÝ?

Och, iný by isto bol. No som tiež presvedčený, že by nebol lepší. Nemal by som na vlastnej koži zažiť, že vzdelávanie vie byť aj také hlboké a krásne, že ma to môže baviť. Nebol by som taký formovaný k poznávaniu plnej pravdy, konaniu dobra v komunite či poznávaniu krásy vo všetkom. Dalo by sa to aj rozmieňať na drobné, no ťažko povedať, kde by som bol teraz bez Kolégia.

*Andrej Sňahničan
absolvent 10. ročníka*

Určite áno. Boli by sme menej zakorenení, ľahostajnejší a hedonistickejší. Vďaka za pevné korene, semienka novej kultúry a najmä komunitu ľudí s kresťanskými hodnotami, na ktorých im naozaj záleží.

*Katarína Dudová
absolventka 10. ročníka*

Zaiste áno. Bol by som povrchnejší v argumentácii, neprenikol by som – aspoň nie tak intenzívne – do racionality viery a kresťanstva, neotvoril by som sa novým vzťahom takého charakteru, aké ponúkajú ľudia v Kolégiu.

*Viliam Ostatník
absolvent 10. ročníka*

Nemal som očakávania. Ak aj som nejaké mal, tak len také, že raz snád' budem mať od života nejaké očakávania. Neviem, či sa to splnilo. Ale viem, že Kolégium bolo pre mňa oveľa väčším darom, než by som si pred ním vôbec dokázal predstaviť.

*+ Michal Stach
študent 10. ročníka*

Kolégium je skvelé dielo a moje myslenie je dnes iné ako v septembri. Môj život je plný nových krásnych vzťahov, utvrdila som sa v tom, z čoho mám radosť, stala som sa viac sama sebou... A toto pozitívne mení veľa iných vecí.

*Sára Dobrovodská
absolventka 10. ročníka*

Áno. Najviac asi v tom, že by som bol omnoho uzavretejší vo vlastnej malomyselnosti, do svojich partikulárnych výziev, ktoré sa mi predtým zdali omnoho väčšie. Vôbec som si neuvedomoval, aký nemalý vplyv dokážem mať na slovenskú politiku – národnú aj miestnu – už teraz. Predtým som si neuvedomoval, ako veľmi nedokážem žiť komunitu a priateľstvá, ako si lepšie organizovať čas, respektíve udržiavať psychohygienu. V tom všetkom mi Kolégium pomohlo.

*Juraj Petrovič
absolvent 9. ročníka*

Určite by bol iný. Kolégium mi v niečom zmenilo zmysľanie, ktoré sa teraz snaží ísť viac do hĺbky. Boli mi predstreté témy a názory, ku ktorým by som sa pravdepodobne inde na takejto úrovni nedostala, či už je to morálna filozofia alebo história. Naučila som sa väčšmi odovzdávať veci Bohu a prijímať pomoc od druhých. A v neposlednom rade som strávila intenzívny rok s ľuďmi, ktorí ma menili v mnohých sférach – v duchovnej, duševnej, sociálnej aj fyzickej.

*Júlia Froncová
študentka 10. ročníka*

KOMUNITA ABSOLVENTOV KOLÉGIA ŽIJE

Spomienka na Kolégium ako na druhý domov je medzi absolventmi pomerne častá. Čarovný okamih nastane, keď človek prichádza od vlakovej stanice, ide parkom, prejde cez mostík a zrazu sa mu ukáže v plnej nádhre: kaštieľ so spomienkami. Prečo s takou radosťou prichádzame naspäť, niektorí aj po 10 rokoch? Pretože to bol zážitok.

Kolégium je miesto, kde sme všetci mnoho načerpali a cítime vďačnosť a radosť. Je nás už 176. Sieť absolventov ukázala súdržnosť, a to nie raz. Medzi nami vzniklo už 18 manželstiev. Jadrom komunity sú drobné skupinky, ktoré sa formujú celkom prirodzene. Zdôrazním najmä manželské stretká, exodové skupinky mužov, ženské stretká, spoločné ročníkové chaty, prechodovky či organizovanejšia pomoc v podobe Zastavme hazard alebo Gól za život. Je toho mnoho. Jedni sa stretávajú, aby sa rozprávali o politických možnostiach zmeny, druhí spolu čítajú veľké diela a diskutujú o nich, ďalší chodia pravidelne na pivo, aby budovali priateľstvá z ich ročníka, a podaktorí sa sformovali do hudobného telesa. Mladší absolventi zvyknú spolu

stolovať a navaria si aj pre dvadsiatich. Rodinky sa snažia žiť od seba neďaleko.

Na pozadí tohto celého nám potom vedenie KANAN-u (formálne združenie absolventov) vytvára priestor pre veľké stretnutia. V jednom čase sa tak stretne aj viac ako 100 absolventov. Obľubujeme Alumni víkend, letnú Kolégium Garden Party aj s donormi či vianočný večierok, kde si vymieňame medzi sebou knižky. Je to radosť, ktorej sme my sami spoluautormi.

*Kristína Tomeková
absolventka a stážistka*

ČO EŠTE ZAMESTNÁVALO NAŠE RUKY?

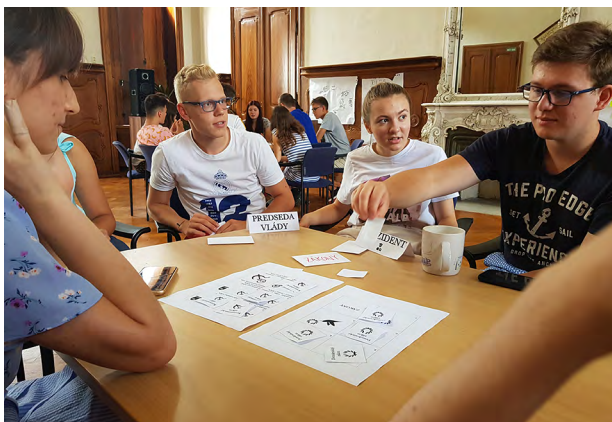
SOFIA

Jedným zo spôsobov, ako sa snažíme do Kolégia zapojiť už stredoškolákov, je esejistická súťaž „Sofia“. Koná sa každý rok a vždy s novou témou. V roku 2019 písali stredoškoláci z celého Slovenska argumentačné eseje na tému *Je umenie užitočné?*. Víťaznú esej si môžete aj vy prečítať v textovej prílohe v závere tejto výročnej správy.

SVORADOVSKÉ PREDNÁŠKY

Náš patrón Anton Neuwirth sa počas svojho vysokoškolského štúdia stretával so svojimi priateľmi na internáte Svoradov, ktorý môžeme nazvať vtedajšou baštou mladej slovenskej katolíckej inteligencie. Kolégium túži pripíeť k obnove tradície tohto internátu pomocou akademických prednášok určených študentom, ale aj širokej verejnosti vždy dvakrát za semester. Veríme, že poznanie, ktoré môže byť aj takto sprostredkované, nebude len dobrým a krásnym, ale aj motivujúcim k službe a zodpovednosti vo verejnom živote. V minulom akademickom roku sme sa venovali týmto štyrom témam: Ako Cirkev (ne)komunikuje?, Čo je realita? Veda vs. filozofia, Je zlo odrazom nášho Stvoriteľa alebo si zaň môžeme sami?, Rané detstvo: nalinkovaný život alebo vlastná budúcnosť?

LETNÁ UNIVERZITA

Stredoškóláci, ktorí túžia svoje letné prázdniny využiť zmysluplne, sú pozvaní na 10-dňovú letnú univerzitu priamo v ivanskom kaštieli. Počas týchto dní sa dbá na to, aby študenti boli všestranne rozvíjaní, takže sa nájde miesto aj pre diskusie a tuhé premýšľanie, aj pre dobrý relax a šport. V prvom rade tu však stretnú mnohých zaujímavých prednášajúcich, na seminároch rozoberajú „večné otázky“ a neobíde ich ani pokus o vytvorenie nových štátnych zákonov.

FREE SOCIETY SEMINAR

Free Society Seminar pred mnohými rokmi zakladal Michael Novak s túžbou priniesť do postkomunistického Slovenska možnosť zamýšľať sa nad dôležitými a aktuálnymi otázkami človeka a spoločnosti očami viery, ekonómie, politiky a kultúry. Je zvykom, že sa na tejto letnej škole zúčastňujú nielen slovenskí, ale aj zahraniční študenti. Lákadlom sú tiež lektori – okrem Slovákov aj poprední americkí intelektuáli Robert Royal, William Saunders, Joseph Wood či Derek Cross. Spoločne so študentmi však nezostanú len pri diskutovaní, čítaní a rozhovoroch, ale ochutnávajú dobré jedlo a spoznávajú krásu našej krajiny.

CENTRAL EUROPEAN SUMMER SCHOOL

Central European Summer School (CESS) je letná škola zameraná na líderstvo. Nie však na také líderstvo, ktoré je o efektívite, motivácii či dosahovaní výsledkov. CESS sa zaoberá integrálnym líderstvom, kde sa kladie dôraz na charakter lídra a schopnosť budovať silné vzťahy s ostatnými ľuďmi – bez zaznávania odbornosti. Ján Pavol II., ktorý zmenil svet k lepšiemu, je stelesnením takého lídra. Práve preto sa CESS nesie v znamení jeho odkazu.

KOLÉGIUM GARDEN PARTY JE PRE MŇA AKCIOU ROKA

Vďaka mojej práci sa každoročne zúčastňujem na desiatkach spoločenských akcií – na recepciách na ambasadách, gala večeroch, soirée s politikmi či na rodinných garden party. S rozrastajúcou sa rodinkou si však už oveľa viac vyberáme, na ktoré pôjdeme, a ktoré pozvanie zdvorilo odmietneme.

Kolégium Garden Party je však pre mňa aj moju rodinku jednoducho „akcia roka“, na ktorú sa najviac tešíme, a v rodinnom kalendári ju máme zaznačenú už niekoľko mesiacov dopredu.

Rok v Kolégiu vo mne zanechal hlbokú stopu a práve KGP je spôsob, ako si tento intelektuálno-duchovno-komunitný zážitok znova pripomenúť, aj keď, samozrejme, v odľahčenej verzii. Viem, že na KGP vždy stretnem množstvo priateľov z prostredia Kolégia, jeho absolventov a priateľov. Zároveň je to spôsob, ako viem dielo Kolégia príjemne sprostredkovať ľuďom zvonka tejto komunity – širšej rodine, priateľom, kolegom či obchodným partnerom. Ďakujem, že KGP mi takto pomáha „vydať svedectvo o Svetle“ (Jn 1,7).

*Michal Krčméry
absolvent 3. ročníka*

ČO SI TREBA PREČÍTAŤ Z KOLÉGIOVSKEJ KNIŽNICE?

Myslíte si, že kvalita je dôležitejšia ako kvantita? My áno. Aj to je jeden z dôvodov, prečo v e-shope Kolégia ne-nájdete desiatky titulov. Každý, ktorý do neho pribudne, starostlivo vyberáme. Sú to knihy, ktoré len tak ľahko nezapadnú prachom. Kliknite na www.kolegium.org/eshop. V ponuke nájdete aj balíčky za zvýhodnené ceny.

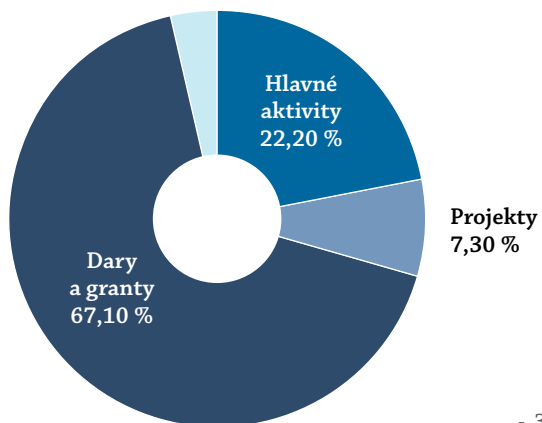
FINANCOVANIE

PRÍJMY KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

HLAVNÉ AKTIVITY	50 037,60 €
Školné študentov v Ivanke pri Dunaji, prenájom Svoradovského bytu v Bratislave, výberové víkendy	50 037,60 €
PROJEKTY	16 452,85 €
Letné školy a súťaže (LUNI, SOFIA)	2 790,00 €
Školné študentov na stredoškolských kolégiách a príspevok stredných škôl	13 662,85 €
DARY A GRANTY	151 273,47 €
Dary – Zbierka 2018	129 519,81 €
Granty	21 753,66 €
PODPORNÉ AKTIVITY	7 665,55 €
Predaj kníh	1 045,91 €
Iné príjmy	6 619,64 €
PRÍJMY CELKOM	225 429,47 €

ŠTRUKTÚRA PRÍJMOV KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

Podporné aktivity 3,40 %

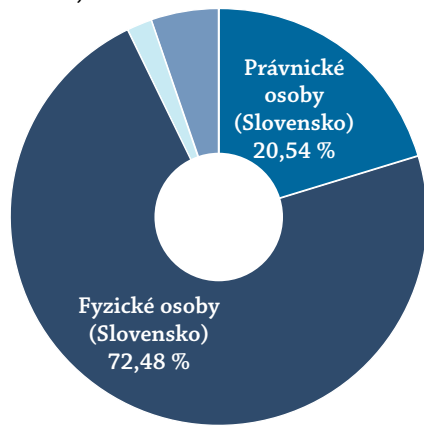

Hlavné aktivity	50 037,60 €
Projekty	16 452,85 €
Dary a granty	151 273,47 €
Podporné aktivity	7 665,55 €
SPOLU	225 429,47 €

ŠTRUKTÚRA DONOROV KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA V ZBIERKE 2018

Fyzické osoby
(zahraničie)
1,97 %

2% z dane 2017
5,01 %

Právnické osoby (Slovensko) 26 600,00 €

Fyzické osoby (Slovensko) 93 873,03 €

Fyzické osoby (zahraničie) 2 555,94 €

2% z dane 2017 6 490,84 €

SPOLU 129 519,81 €

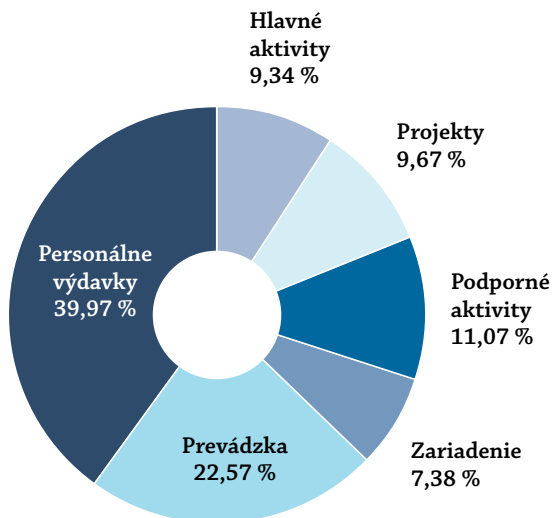
PREHLAD DONOROV KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA PODĽA FINANČNÝCH DAROV

DONORI, KTORÍ V ROKU 2017 DAROVALI	POČET DONOROV	CELKOVÁ SUMA	% Z CELKOVÉHO OBJEMU DAROV	PRIEMERNÝ ROČNÝ PRÍSPEVOK DONORA
NAD 3000 € (PARTNER)	7	40 060,00 €	30,93 %	5 773 €
700 € – 3000 € (PRIATEL)	23	26 361,58 €	20,35 %	1 146 €
DO 700 € (PODPOROVATEĽ)	418	56 607,39 €	43,71 %	135 €
2 % Z DANE 2017	1	6 490,84 €	5,01 %	-
SPOLU	449	129 519,81 €	100 %	288 €

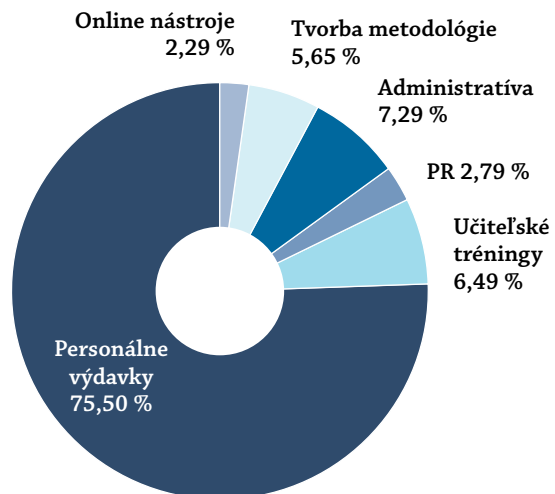
VÝDAVKY KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

HLAVNÉ AKTIVITY	19 390,29 €
Akademické (študijné materiály, víkendové tréningy, kurzy, prospechové štipendiá, Svoradovské prednášky)	7 787,62 €
Publikačné (rubrika K veci)	1 599,00 €
Duchovné aktivity (duchovné obnovy, zabezpečenie kaplnky, mentoring)	1 069,42 €
Komunitné aktivity (večere, športové aktivity, spoločenské akcie, manažment stážistického tímu, vzťahy s absolventmi, komunitné víkendy)	8 934,25 €
PROJEKTY	20 080,47 €
Letné školy a súťaže (LUNI, SOFIA, Free Society Seminar, CESS)	15 475,11 €
Stredoškolské kolégiá (okrem personálnych výdavkov – manažér kolégií na plný úväzok)	4 605,36 €
PODPORNÉ AKTIVITY	22 992,56 €
Vnútorňý manažment (budovanie komunity vedenia, zasadnutia Správnej rady, strategický rozvoj)	2 255,54 €
Propagácia (web, grafika a tlač, reprezentácia, fotografi, darčeky pre hostí)	2 048,46 €
Fundraising (tvorba a tlač korešpondencie, poštovné, kultivačné podujatia, Kolégium Garden Party, prospekting, softvér)	9 196,63 €
Recruiting (grafika a tlač, platená reklama, Dni otvorených dverí, cestovné, poštovné, výberové víkendy)	1 722,30 €
Podujatia (otvorenie ak. roka, promócia, spomienka na M. Novaka, 10. narodeniny KAN, iné podujatia)	7 080,74 €
Cestovné	51,83 €
Neočakávané výdavky	637,06 €
ZARIADENIE Osvetlenie, doplnky, spotrebiče, obnovenie zariadenia, úprava trávniku, opravy	15 332,61 €
PREVÁDZKA	46 878,06 €
Energie a prevádzka priestorov (nájom a energie, žumpa, čistiace prostriedky, nájomné Svoradovského bytu v Bratislave, vývoz odpadu)	39 967,64 €
Prevádzka kancelárie (internet, kancelárske potreby, účtovníctvo, poštovné, bankové poplatky, daň)	6 910,42 €
PERSONÁLNE VÝDAVKY	83 001,96 €
Akademici, rektor, riaditeľka, manažéri	82 211,96 €
Externí spolupracovníci	790,00 €
SPOLU VÝDAVKY	207 675,95 €

ŠTRUKTÚRA VÝDAVKOV KOLÉGIA ANTONA NEUWIRTHA A AKADEMIE VEĽKÝCH DIEL V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

Hlavné aktivity	19 390,29 €
Projekty	20 080,47 €
Podporné aktivity	22 992,56 €
Zariadenie	15 332,61 €
Prevádzka	46 878,06 €
Personálne výdavky	83 001,96 €
SPOLU	207 675,95 €

Online nástroje	1 763,70 €
Tvorba metodológie	4 359,19 €
Administratíva	5 619,04 €
PR	2 151,38 €
Učiteľské tréningy	5 005,84 €
Personálne výdavky	58 227,00 €
SPOLU	77 126,15 €

PRÍJMY AKADEMIE VEĽKÝCH DIEL V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

DARY A GRANTY*	114 279,69 €
PRÍJMY CELKOM	114 279,69 €

* väčší grantový dar sme získali na začatie a rozvíjanie Akadémie veľkých diel, pričom grant je určený pre obdobie 3 rokov

VÝDAVKY AKADEMIE VEĽKÝCH DIEL V AKADEMICKOM ROKU 2018/2019

ONLINE NÁSTROJE	1 763,70 €
Tvorba webovej stránky, technická podpora	383,70 €
Návrh a tvorba e-learningovej platformy a online knižnice, technická podpora	1 380,00 €
TVORBA METODOLÓGIE Prieskum testovacích techník, pilotné testovanie diel, analýza výsledkov	4 359,19 €
ADMINISTRATÍVA Právne konzultácie a implementácia, výpočtová technika, nákup kníh, preklad, tlač, stretnutia tímu	5 619,04 €
PR Tvorba a realizácia marketingovej kampane, nábor učiteľov, nábor študentov	2 151,38 €
UČITEĽSKÉ TRÉNINGY Úvodné tréningy pre učiteľov	5 005,84 €
PERSONÁLNE VÝDAVKY Riaditeľka, manažéri, konzultanti, koordinátori	58 227,00 €
SPOLU VÝDAVKY	€ 77 126,15

VĎAKA VÁM

Milí donori, sme vám vďační za každý jeden váš dar, povzbudenie, podelenie sa.
Do Zbierky 2018 sa zapojili:

Partneri

Pavol Karaba, Martin a Mária Seppovci, Peter Štrpka, Štefan a Jolana Šulekovci, Mária Vidličková, Vladimír a Anna Záborskí

Priatelia

Peter Baláž, Ladislav Blaho, Ján a Magdaléna Gerovci, Michal Hrabovec, Filip a Diana Hricovci, Dominik Juskanič, Martin a Marta Lukačišinovi, Zoltán G. Meško, Jozef Pavlo, Pavol a Táňa Poláčkovci, Andrej Popovec, Jozef Salmáš, Zachary Swantek, Ľubomír a Zuzana Šatkovi, Štefan Šulek, Vincent Vattai, Tibor a Hedviga Vinceovci

Podporovatelia

Pavol Abrhan, pani Aksamitová, Rafael a Eva Ambrosovci, Katarína Andrášová, Michael a Elena Angelovovci, Pavel a Dagmar Babálovci, Patrícia Babinová, Aurel a Marie Badaničovci, Peter Balberčák, Alžbeta Baldovská, Otilia Baránková, Anton Barčík, Beáta Barlová, Michaela Barlová, František Barna, František Bartek, Jozef a Katarína Bartekovci, Boris Bartho, Ján a Eva Bednárovci, Andrej Beňo, Ida Berthotyová, Jakub a Justína Betinskí, Andrej a Alžbeta Bezákovci, Bernard a Marcela Bezákovci, Martin Bištan, Martina Blašková, Juraj a Martina Bobulovci, Stanislav a Ivana Boledovičovci, Milan a Anna Borovskí, Viera Bosáková, Juraj Breza, Marek Breza, Dominik Brichta, Adam Brižek, Štefan a Kornélia Brižekovci, Veronika Bruncková, Jozefína Buc, Jozef a Adriána Bujnovskí, Ján a Katarína Bujnovskí, Lukáš a Annamária Cerovskí, Peter Cichý, Andrej Cpin, Karin Čaklošová, Martin Červeň, Dana Čontofalská, Matúš Čontošfalský, Michal a Dominika Čopovci, Ján a Mária Čopovci, Ján Čop, Jozef a Mária Čubovci, Patrik a Katarína Daniškovci, Xavier de Basquiat, Patricia de Lara, Marek a Monika Degrovci, Matúš Demko, Ján Dinga, Jozef Dravecký, Ondrej Druga, Tomáš a Alžbeta Drutarovskí, Štefan a Henrieta Dudákovci, Milena Dudášová, Mária Dudová, Milan a Oľga Dudovci, Jakub Duchovič, Miroslava Duranková, Mária Dzurillová, Martina Farbiaková, Peter a Ivana Faškovci, Barbora Fecková, Mária Fecíková, Veronika Fendeková, Daniel a Monika Fialovci, Martin Filek, Tomáš Filip, Jozef a Marta Filkovci, Michal Fogelton, Zuzana Froncová, Libor Fuzy, Dávid Gabčo, Katarína Gáborová, Štefan Gačko, Stanislava Gajdošová, Gabriel a Silvia Galgóciovci, Martin Gallik, Helena Gápelová, Mário Gašparovič, Martin Gašpierik, Gabriela Mária Girašková, Jonáš Gloss, Hugo a Marta Glossovci, Igor a Anna Glossovci, Milan Goga, Lukáš Grega, Tom a Eva Greyovci, Maroš Grošík, Dušan a Jana Hagarovci, Marián Halaš, Valér a Jana Halčákovci, Antonio Halitchi, Andrea Haoisová, Dominik a Karin Harmanovci, Lenka Hencelová, Ján a Mária Hencelovci, Daniela Hennelová, Dominik Hewlett, Ján Hlina, Veronika Hliničanová, Valéria Hlinová, Kristína Hlinová, Ladislav Hollý, Samuel Hollý, Tomáš Hološ, Valéria Holubkovičová, Lenka Holubkovičová, Jozef Holý,

Anna Hortová, Jakub Horváth, Stanislav a Daniela Horváthovci, Matúš a Katarína Horváthovci, Martin Hošala, Anton Hradoš, Katarína Hradská, Ján a Kristína Hrehovci, Martin Hrežo, Pavol Hric ml., Michaela Hrušková, Ondrej Hučko, Mikuláš a Magdaléna Hučkovci, Jozef a Simona Hudecovci, Valentín a Veronika Humeňanskí, Vladimír Husár, Jaroslav Chanas, Juraj Chorvatovič, Zuzana Chrenková, Christophe a Lenka Christiaensovcí, Elena Jablonická, Martin Jacko, Lucia Jakubisová, Anna Jamrichová, Silvia Jamrichová, Ladislav Jančovič, Juraj a Veronika Jandovci, Marián Janík, Lucia Janotová, Ivan a Anna Maria Jarinovci, Rachael Johnson, Martin Jonák, Michael Thomas Jurkovič, Eva Juskaničová, Štefan Kaličiak, Ján a Júlia Kandráčovci, Erik a Daniela Kapsdorferovci, Marián Kapusta, Martin a Drahoslava Kečkéšovci, Zuzana Klimová, Andrej a Lenka Kmeťovci, Anna Kniezová, Terézia Kochjarová, Jana Kokardová, Marián Koláček, Vladimír Kolenčiak, Martin a Mária Kolesárovci, Emil Kondela, Emil a Anna Kondelovci, Michal a Magdaléna Kondelovci, Juraj a Ivana Kopčíkovci, Katarína Kostyálová, Mária Kostyálová, Mária Kotryová, Ján Kotúč, Dominik Kotvan, Zuzana Kotvanová, Katarína Kotvanová, Ondrej Kováč, Zuzana Kovačičová, Peter a Ivana Kováčovci, Michal Koval, Peter a Adriána Kovalčíkovci, Jozef a Erika Kozákovci, Jaroslav Král, Michal a Lucia Krčméryovci, Lucia Krčméryová, Dušan a Zuzana Krchovci, Andrej Krištúfek, Timotej a Petra Križkovci, Blažena Križová, Stanislav Kucbel, Miloš Kuchar, Marta Kuchárová, Pavol a Magdaléna Kuljovskí, Branislav a Mária Kuljovskí, Ľudovít a Renáta Kuniakovci, Peter Kuriško, Tomáš a Miriam Kuzárovci, Peter Labanc, František a Aleksandra Lackovci, Dávid Laco, Stanislav a Jana Lančovci, Martin Lazorík, Andrej Leitner, Mária Leitnerová, Jarmila Leitnerová, Stanislav a Elena Lidayovci, Terézia Ligačová, Ľudovít a Eva Ligačovci, Terézia Liptáková st., Peter Liška, Martin Ližičiar, Jozef a Alžbeta Lukačšínovci, Pavol a Soňa Lukáčovci, Marta Lukáčová, Mária Luteránová, Martin a Dorota Luteránovci, Ján a Anna Luteránovci, Ján a Mariana Luteránovci, Jozef Maceka, Adam a Martina Mackovjakovci, Jozef a Veronika Magdovci, Michal Magušin, Samuel Štefan Mahút, Žofia Majdeková, Michal a Miroslava Makovníkovci, Štefan a Terézia Makovníkovci, Jakub Malota, Miroslav Marhefka, Daniel Mark, Juraj a Lucia Marušiakovci, Richard Mateffy, Ján a Marta Matiovci, Soňa Matiová, Matej a Diana Matiovci, Jozef a Dominika Melicherovci, Jozef Mičko, Martin Mihaľo, Samuel Michalec, Marcel a Andrea Mikolášikovci, Ján Mikuláš, Silvia Mikušová, Kamila Mišíková, Juraj Miština, Mária Mitríková, Marián a Daniela Mlčochovci, Martin a Viera Mojzešovci, Filip Morjak, Timon Moško, Veronika Mozolová, Lukáš Augustín Mrázik, Pavol Mrázko, Emil Mucha, Katarína Muchová, Zuzana Muliková, Martin a Žaneta Muranskí, Martin a Dagmar Muranskí, Martin a Lucia Mýtni, Kristína Nahácka, Petra Nastasičová, Ľudovít a Veronika Nemčekovci, Zuzana Nemešová, Róbert Németh, Mark a Veronika Northropovci, Peter a Mária Noskovičovci, Barbara Nováková, Ľubo Olach, Jozef Ondáš, Barbora Ondříková, Branislav a Jarmila Ondříkovci, Darina Ondrušová, Marek Opočenský, Lukáš Ostatník, Ľuboš a Daniela Ostatníkovci, Filip Pacalaj, Emília Pagáčová, Jakub Pajan, Michal Páleník, Sidónia Palenkášová, Matúš Palguta, Dominik Paľo, Martin Panák, Ján a Zuzana Paralíčovci, Ján Pastorek, Anna Paulenková, Paulína Paulová, Patrik a Zuzana Paulovci, Peter Pavlovič, Tímea Perignáthová, Agáta Perignáthová, Jana Perignáthová, Mária Perignáthová, Miroslav a Marta Perignáthovci, Jozef a Jana Petrovičovci, Michal Pikna, Peter Pindják, Róbert a Katarína Pleškovci, Miroslav a Eva Podmajerskí, Ján Podmajerský, Norbert a Anna Pogányovci, Milan Polák, Peter Porazik, Juraj a Mária Porázikovci, Eleonóra Porubcová, Katarína Porubská, Pavol Pös, Ľudmila Pöštenyiová, Milan Potočár, Karol a Renáta Považanovci, Marián Príbelský, Eva Priehodová, Pavol Rábara, Dominik Rajský, Andrej Ralbovský, Daniel Ranuša, Michal Rehák, Katarína Rendošová, Ján Révay, Marián Rusnák, Monika Rypáková, Michal Sabo, Lucia Salaničová, William L. Saunders, Jr.,

PREČO PODPORUJEM(E) KOLÉGIUM?

Kolégium podporujeme najmä preto, že formuje naozaj úžasných ľudí (veľa z nich osobne poznáme) a sme presvedčení, že ich hlas a práca vo verejnom živote je nesmierne dôležitá. Tiež sa nám páči, že svoje aktivity Kolégium teraz rozbieha aj medzi stredoškólákmi a zasahuje tým aj širšiu skupinu študentov.

*Juraj a Veronika Jandovci
členovia Spoločenstva Ladislava Hanusa*

Kolégium mi dalo veľmi, veľmi veľa. Okrem toho, že som tu mohla vďaka štedrým donorom sama rok študovať, zažiť si dobré vzdelanie a rozvíjať sa v mnohých oblastiach, mi Kolégium dalo „novú rodinu“, kde sú ľudia s podobným videním sveta, zápalom pre robenie dobra a také to naozajstné hľadanie pravdy. Keby nebolo Kolégia, nestalo by sa v mojom živote veľa krásnych vecí a nebola by som dnes tam, kde som. Som si vedomá toho, že aj keby som bola do konca života donorom KAN, nebudem schopná vrátiť to, čoho sa mi dostalo. Preto chcem aspoň svojou troškou pomôcť k tomu, aby rovnakú príležitosť, akú som dostala ja, mali aj iní.

*Silvia Jamrichová
absolventka Kolégia, v súčasnosti doktorandka
rakúskeho Inštitútu vedy a technológie*

KAN sledujeme od jeho vzniku. Svojim študentom ponúka spôsob a formu vzdelávania, o ktorých naša generácia šesťdesiatnikov mohla v čase „budovania komunizmu“ iba snívať. Vízia a myšlienka podpory nielen odborného, ale aj intelektuálneho, profesionálneho a duchovného rozvoja zároveň je nadčasová. Takéto vzdelávanie na našich slovenských školách veľmi dlho absentovalo a absentuje i dnes. Kolégium napomáha svojim poslucháčom, aby sa z nich stali komplexné, zrelé a rozhladené osobnosti, kultivuje mladých ľudí, rozširuje ich obzor, neklíše po povrchu, ale ide na „hlbinu“, preto je hodné našej podpory.

*Klement a Jana Trizuljakovci
rodičia absolventa a aj súčasného študenta
Kolégia, architekt a bioetička*

Kolégium podporujem preto, lebo ako bohoslovec a kňaz som mal možnosť študovať na pápežských univerzitách v írskom Maynoothe a v Ríme. Po návrate na Slovensko som tak stále častejšie videl oblasti, ktoré čakajú na odborne zdatných a zároveň charakterovo pevných laikov, ktorí bez toho, aby hrmotne vyhlasovali, že sú kresťania, dokážu našu spoločnosť ozdravovať. No ja nie som typ, ktorý by sršal nápadmi, mal vízie a vedel rozbiehať nové veci, pokiaľ nie som k tomu nejakým spôsobom dotlačený. A teda keď sa objavilo Kolégium so svojou víziou a prosbou o podporu, tak si ma vlastne našlo.

*Ján Viglaš
vicerektor nitrianskeho kňazského seminára
(foto: Slovo+)*

DOVOLILI STE NÁM ZAKÚSIŤ NEPOMINUTEĽNOSŤ

Obeta nie je ľahká vec, o to ťažšie sa ponúka, keď si človek nie je istý, či to má zmysel, či jeho námaha alebo príspevok nemohol skončiť na lepšom mieste, v lepších rukách. Snáď najlepšou odpoveďou je viditeľné zlepšenie tam, kde pomáhajúci zasiahol a vďaka tým, ktorým sa pomoci dostalo...

Drahí donori, možno nevidíte denne hmatateľné výsledky svojej štedrosti a možno sa niekedy pýtate, či by predsa nebolo lepšie, aby ste svoje prostriedky ponúkli inde, napríklad na záchranu životov na periférii sveta. Na to môžem povedať len toľko, že vy ste už zmenili a zrejme aj zachránili mnoho životov. Ďakujem vám za zlepšenie toho môjho, za mojich priateľov a vzťahy, ktoré sme tu nadobudli. Vďaka, že ste nám v Kolégiu dovolili zakúsiť nepominuteľnosť! A keď sa niekedy stretneme, nebojte sa ma opýtať, ako ste zachránili mňa (úsmev).

Mária Siváňová
absolventka 10. ročníka

JE NIEČO, ČO SI UVEDOMUJEŠ AŽ NA KONCI, NO POČAS AKADEMICKÉHO ROKA SI TO AŽ TAK NEVNÍMAL?

Myslím si, že je to práve to, aký potenciál má Kolégium ako celok formovať človeka a priniesť mu priestor pre hľadanie a nachádzanie pravdy, dobra a krásy – a ja som toho žijúcim príkladom. V tomto som bol predtým, než som sem nastúpil, trochu skeptický: Či je to naozaj také dobré a prospešné, ak predsa z toho neplynú žiadne výhody... Na toto som zmenil názor azda hneď po prvom týždni. Ale zrejme až teraz si s odstupom času dokážem ešte viac uvedomiť, ako ma Kolégium formovalo. Vďaka Kolégiu dnes už inak vnímam vďačnosť, mám iný pohľad na financie a štúdium, ale aj na históriu či spoločnosť. Zlepšil som si vyjadrovanie a naučil som sa pracovať s ľuďmi aj v kolektíve. Moje myslenie je štruktúrovanejšie a menej asociatívne. A mohol by som ešte dlho pokračovať.

*Matej Rafael Riško
absolvent 10. ročníka*

ČO SI NA KOLÉGIU NAJVIAC VÁŽIŠ?

*Že na nás akademikom naozaj záleží a nevnímajú nás ako žiakov, študentov, čísla, nemilú povinnosť...
Že sa niekto naozaj zaujíma o to, čo si myslím... A vzťahy.*

*Mária Siváňová
absolventka 10. ročníka*

Hĺbka, autentickosť, ozajstný záujem o študenta a jeho formáciu.

*Andrej Sňahničan
absolvent 10. ročníka*

Lásku k pravde a úprimnú snahu o konanie dobra.

*Viliam Ostatník
absolvent 10. ročníka*

*To, že sa každého snaží formovať tak, ako v kom vidí možnosti.
Že je trošku kontrakultúrne, no zároveň otvorené. Že v nás verí.*

*Alžbeta Hortová
študentka 10. ročníka*

To dobro, ktoré je tu až cítiť. Je toľko chvíľ, kedy si tu prídem ako v nebi!

*Barbora Ondříková
študentka 10. ročníka*

TEXTOVÁ PRÍLOHA

DNEŠNÁ UNIVERZITA MÁ ZA CIEĽ SPRAVIŤ Z ĽUDÍ EXPERTOV. ČO BY NA TO POVEDAL NEWMAN?

Nie je ľahké zhrnúť do niekoľkých riadkov hlavnú myšlienku Newmanovej *Idey univerzity*. Je to kniha, v ktorej autor rozoberá cieľ univerzitného vzdelania z rozličných uhlov pohľadu a s veľkou šírkou myslenia. Ak mám predsa vybrať stať, ktorá najviac vystihuje zámer knihy, asi by som zvolil Newmanov paradox vzdelania zo šiestej prednášky s názvom *Poznanie vo vzťahu k učnosti*. Aby účinnejšie vysvetlil pointu svojho výkladu, Newman predstavuje zjednodušený kontrast dvoch modelových krajných situácií.

„Hoci sa to zdá ako paradox,“ píše Newman, „ak mám určiť, ktorý z týchto dvoch postupov je úspešnejší pri cvičení, tvárnení a rozširovaní mysle, ktorý posielal do sveta mužov súcejších pre povinnosti vo svete a ktorý ich lepšie pripravuje na verejný život, mužov svetaznalých, ktorí raz vstúpia do dejín, bez váhania dám prednosť univerzite, ktorá nerobí nič, pred takou, ktorá vyžaduje od svojich študentov poznanie každej vedy pod slnkom.“

Na jednej strane vykresľuje inštitúciu, „ktorá by nemala žiadnych profesorov či skúšky, len by na tri či štyri roky zhromaždila množstvo mladých ľudí a potom ich

Newmanov paradox vzdelania mi pripomína epizódu z poviedky skvelej americkej katolíckej prozaičky Flannery O'Connor s názvom *Vytrvalá triaška* (*The Enduring Chill*). Mama prichádza vyzdvihnúť na vlakovú stanicu syna vracajúceho sa zo štúdií v New Yorku domov na vidiek. Prichádza zúbožený chorobou a na mizine. „Nepovedala, že presne toto mu mohla vopred povedať, že sa stane. Keď si ľudia o sebe myslia, že sú inteligentní – dokonca aj keď sú inteligentní – niet nikoho, kto by im mohol niečo povedať, aby dokázali vidieť veci priamo. Ausburyho problém bol v tom, že bol inteligentný a popritom mal aj umelecký temperament. Netušila, kde ho nabral,

pretože jeho otec, ktorý bol právnik, obchodník, farmár a politik v jednom, stál oboma nohami na zemi, a ona ich mala určite na zemi tiež. Dokázala dať syna aj dcéru do škôl aj na univerzity, ale pozorovala, že čím viac vzdelania získali, tým toho menej vedeli spraviť. Ich otec vychodil základnú školu s jednou triedou pre všetky deti, a vedel spraviť všetko.“

Vzhľadom na cieľ vzdelania, ktorým je rozhladený človek so schopnosťou používať rozum a zvládať nároky života, Newmanov praktický anglický úsudok uprednostňoval radšej vôbec neabsolvovať dnešný encyklopedický model vyučovania, ktorý študentovi zapracuje hlavu informáciami, ale v podstate ho nezaujíma, kto je to človek. Živé spoločenstvo na druhej strane ponúka najdôležitejšie predpoklady pre správny intelektuálny vývin: „Keď sa dá dohromady množstvo mladých ľudí, bystrých, srdečných, citlivých a všímavých, ako už mladí ľudia bývajú a môžu sa bez prekážok stretávať, určite sa budú učiť jeden od druhého, aj keby ich rovno nik nevyučoval. Spoločné rozhovory sú pre každého z nich prednáškovým cyklom a deň čo deň získavajú nové myšlienky, pohľady, podnety pre uvažovanie či jednoznačné zásady pre posudzovanie a konanie... Nemluvňa sa musí naučiť význam informácie, ktorú mu predložia zmysly – zdá sa, že v tomto spočíva jeho zamestnanie. Nazdáva sa, že všetko, čo mu predstavujú oči, je blízko neho, až kým nezistí, že v skutočnosti je to naopak, a tak ho skúsenosť naučí pochopiť vzťahy a využitie týchto základných prvkov poznania, potrebných pre jeho prežitie. Obdobné vyučovanie si vyžaduje aj naše spoločenské bytie a zabezpečuje ho veľká škola či kolégium. Tento účinok vo svojej vlastnej oblasti možno právom nazvať rozšírením mysle.“

Dnešná univerzita má za cieľ spraviť z ľudí expertov. Problém je v tom, že kým takto rastie študentova odbornosť, jeho myseľ sa špecializáciou zužuje. Newmanova univerzita chce naproti tomu otvárať myseľ ľudí, aby rozvinuli svoje rozumové kapacity v harmónii s ostatnými duševnými schopnosťami. A pripravili sa na život. Spoločenstvo ľudí so záujmom o poznanie, aké vytvára Kolégium Antona Neuwirtha, k tomu ponúkla najlepší predpoklad.

Ján Dolný
kňaz a benediktínsky mních

PREČO SA ABSOLVENT KOLÉGIA, PRÁVNIK, STAL HOROLEZCOM?

„A nebude to nebezpečné,“ spýtala sa ma moja snúbenica, vtedy ešte len priateľka Monika, keď som jej povedal, že toto leto by som s ňou chcel ísť vyliezť na jednu severnú alpskú stenu. Je to otázka, ktorá v hlave skrsne asi väčšine ľudí, keď príde reč na horolezectvo, alebo keď vidia fotky strmých štítov s ľudskými bytosťami, ktoré sa snažia dostať hore.

Musím povedať, že je to logická otázka, no nie je taká podstatná, ako by sa mohlo zdať. Človek, ktorý raz spozná krásu hôr a pocíti v sebe túžbu stáť na vrchole, vidí veci inak. Ja som jedným z takých ľudí. Hory si ma získali, ešte keď som bol malý chlapec, a odvtedy ma nepustili. Možno som len zmenil prístup a postupom času som si začal vyberať vertikálnejšie smery. Myslím si, že je to prirodzená cesta. Je to ako keď sa učíte chodiť: spravíte jeden krok, potom ďalší a ďalší, a tak ďalej, jednoducho neviete len tak prestať.

Ako deti sme istý čas každé leto chodievali s rodičmi do Tatier. Robili sme klasické túry na Téryho chatu, Zbojnícku chatu, Priečne sedlo, Kriváň a podobne. Vtedy som si to až tak neuvedomoval, ale niečo z toho tatranského sveta sa mi vrývalo pod kožu. Tie ostré štíty a hlboké doliny majú svoje čaro. Niet divu, že tam chodia ľudia zo všetkých okolitých štátov. Potom ma raz ujo zobral na Technické sklo pri Devínskej a vyliezol som moju prvú lezeckú cestu. Objavil som novú dimenziu reality.

Táto dimenzia postupne začala zahŕňať vyššie steny, lezecké vybavenie a, samozrejme, lezeckých partákov. Slovenské skalky, Hollental, Paklenica, Alpy... Vždy prichádzajú nejaké výzvy. A tie so sebou prinášajú nové zážitky. Boh nás stvoril tak, že vo vypätej situácii dokážeme vyvinúť energiu, o ktorej sme netušili. Napríklad keď visíte na končekoch prstov, nohy sa nemajú o čo zaprieť a pod vami sa nachádza priepasť. Kúsok nad vami už vidíte veľký chyt. Srdce vám búši, vy ale nespanikárite, maximálne sa koncentrujete, pomaly presúvate váhu a napokon ste tam. Nieкто by začal spomínať evolučnú biológiu, no myslím si, že to nie je úplné vysvetlenie. Niektoré veci zostanú medzi vami a Bohom.

Keď potom natrafíte na takých ľudí ako sú Walter Bonatti alebo Reinhold Messner, do noci čítate ich príbehy, ako zdolávali najťažšie steny Európy a sveta, tak jednoducho neviete zaspáť. V hlave vám víria predstavy, ako to tam vyzeralo a čo by ste robili vy na ich mieste. Človek by povedal, že takíto priekopníci objavovania nepoznaného už celkom vymizli, no nie, nie je to celkom tak. Hoci sa z lezenia stal olympijský šport a pokúšame sa ho vtlesnať do našich obmedzených kategórií čísel a sekúnd, predsa vnímam, že ešte existujú ľudia okolo mňa, pre ktorých je lezenie niečo viac.

Ľudský faktor je ďalší dôležitý rozmer. S vaším spolulezcom vás spája niekoľkomilimetrové lano, na ktorom visí váš život. Ako vlások z videnia sv. Františka. A predsa mu dôverujete, že vás chytí, keď začnete padať. Je to silné puto, ktoré sa prakticky nedá nahradiť. Samoistiacim mechanizmom, ktoré sa začali používať v lezeckých halách, až tak neverím. Stroj nikdy nenahradí človeka. Minimálne nie pri mojom lezení.

Mám radosť, že moja Monika lezie tiež. Spolu sme vyliezli už na niekoľko kopcov a ciest. Aj na tú severnú stenu zo začiatku tohto článku. Boli to síce tri ťažké dni lezenia, zlaňovania a hľadania cesty, no pre nás je to zážitok na celý život.

Martin Gazdík
absolvent 1. ročníka

Kolégium Antona Neuwirtha
Nám. padlých hrdinov 7, P. O. Box 51, 900 28 Ivanka pri Dunaji

Právna forma: občianske združenie, IČO: 421 385 15
IBAN (Tatra banka): SK89 1100 0000 0026 6975 2115

dobryden@akademiavelkychdiel.sk
www.akademiavelkychdiel.sk
info@kolegium.org
www.kolegium.org